

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 8 năm 2020

Số 510

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tiếp xúc điển giới bằng cách nào ?
- 2) Chánh pháp là gì ?
- 3) Chánh pháp phục vụ cho chung là sao ?
- 4) Chơn lòng nằm ở đâu ?
- 5) Muốn thành tâm phục vụ thì phải làm sao ?
- 6) Phục vụ những việc gì thì mới đúng ?
- 7) Muốn thành tâm phục vụ thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 13-10-2002 9 : 05 AM 1) Hỏi: Tiếp xúc điển giới bằng cách nào ? Đáp: Thừa tiếp xúc điển giới bằng cách thực hành chánh pháp hướng thượng. Kệ : Thực hành hướng thượng giải mê lầm Chánh pháp chơn tâm tự tiến thâm Giải quyết mê lầm tâm tiến bước Khai thông trí tuệ tự phân tâm.	Montréal, 14-10-2002 10 : 53 AM 2) Hỏi: Chánh pháp là gì ? Đáp: Thừa chánh pháp là phục vụ cho chung. Kệ : Chánh pháp phục vụ cho chung tiến Thành tâm tu luyện pháp phân huyền Cảm thông Trời Đất quy nguyên độ Pháp giới tâm linh rõ tiến trình.
Montréal, 15-10-2002 9 : 45 AM 3) Hỏi: Chánh pháp phục vụ cho chung là sao ? Đáp: Thừa chánh pháp phục vụ cho chung là mọi người có thể tham gia. Kệ : Thành tâm phục vụ với chơn lòng Tự cứu quy nguyên phân giải rõ Thiên địa chung hành quy một mối Thực hành chơn pháp rõ chơn lòng.	Montréal, 16-10-2002 5 : 45 AM 4) Hỏi: Chơn lòng nằm ở đâu ? Đáp: Thừa chơn lòng nằm ở nơi thanh tịnh giới. Kệ : Chơn tâm khai triển hiểu chơn lòng Thực hiện cứu người không dấy động Giải cứu tâm linh trong lối thoát Trì tâm xây dựng giúp cho chung.
Montréal, 17-10-2002 1 : 40 AM 5) Hỏi: Muốn thành tâm phục vụ thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn thành tâm phục vụ thì phải dần thân làm việc. Kệ : Thành tâm phục vụ phải tâm thành Trí tuệ phân minh tự hướng thanh Học hỏi không ngừng duyên tận độ Bình tâm tu luyện chẳng mê lầm.	Montréal, 18-10-2002 6 : 55 AM 6) Hỏi: Phục vụ những việc gì thì mới đúng ? Đáp: Thừa thật tâm phục vụ bất cứ việc gì cần đến. Kệ : Lòng thành phục vụ nhơn sanh tiến Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Ý thức chính mình đã tạo tội Tâm linh hướng thượng tự giao duyên.
Montréal, 19-10-2002 9 : 15 AM 7) Hỏi: Muốn thành tâm phục vụ thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn thành tâm phục vụ thì phải thật thà. Kệ : Siêu hình thức giác thức tâm linh Học hỏi không ngừng tự phát minh Điển giới tiến hành không chậm chạp Bình tâm tu luyện cứu thân mình.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 3

Thế gian lập vị đặt ngôi
Sống trong trật tự đứng ngồi giải khuây
Tranh đua giữa tớ và thầy
Đều là con mẹ thơ ngây cõi trần.

Mẹ thương giáo dục hằng ngày
Muốn con tiến hóa đoạn này đoạn kia
Muốn con đoàn kết không chia
Muôn loài như một chớ lìa càn khôn.

Quy nguyên chơn cảnh ôn tồn
Trở về hồn vía sanh tồn muôn năm
Mẹ thương nhẩn nhủ dò thăm
Muốn con sớm đạt đến tâm tự tu.

Thương con thơ ấu thương nhiều
Mong con đến lớn lập điều hạnh tâm
Chớ nên tự tạo sai lầm
Đạo đời mình bạch tự tâm tự đi.

Montreal, ngày 25-1-1980

“Thế gian lập vị đặt ngôi
Sống trong trật tự đứng ngồi giải khuây”:
Các bạn có một cơ hội Thượng Đế cho để học, để
làm việc, để giải khuây mà thôi.

“Tranh đua giữa tớ và thầy”: Bộc phát cái tham
tâm, tham tánh rồi giữa tớ và thầy cũng tranh đua
với nhau. Tất cả đều là con của mẹ hiền, của người
mẹ sanh ra, của Quan Âm, của Đức Mẹ.

“Đều là con mẹ thơ ngây cõi trần”: Các bạn tranh
đấu, giết nhau, cầm súng, mưu đồ, lường gạt lẫn
nhau. Hiện tại, tất cả đều là thơ ngây, chớ không
phải hay, không phải giỏi. Sống trong tình thương
huynh đệ của quả địa cầu mà đâm ra lường gạt,
chận chệt lẫn nhau thì làm sao có bước tiến. Như
vậy có phải là ngu muội, thơ ngây không? Tại sao
làm như vậy? Vì lòng tham vô đáy của mọi người
nên sanh ra chuyện bất chánh. Làm phật lòng tình

thương của người mẹ hiền tại thế cũng như người
mẹ hiền đời đời của chúng ta.

Sự tranh giành xuất hiện từ giai đoạn một, rồi cuộc
rồi cũng chẳng đi đến đâu, vỡ vụn trong mọi sự nan
giải của nội tâm. Tóc bạc mắt lờ cũng chẳng biết
được mình là ai?

Bạn thấy rõ không? Tới ngày nay, các bạn cũng là
người tranh giành. Ngay trong gia đình, huynh đệ,
vợ chồng, con cái đều là ở trong sự tranh giành,
thiếu thông minh, thiếu sáng suốt. Bạn thấy rõ
chưa? Làm cho người mẹ phải đau lòng vì mình, lo
âu vì mình. Tự mình quá tham cho nên bộc lộ sự bất
hiếu, giày xéo trên mảnh đất thương yêu vì chiến
tranh. Lập chiến tranh, giành giật lẫn nhau, sống
trong sự đau khổ, ngu muội.

“Mẹ thương giáo dục hằng ngày”: Có giáo dục, có
sự thương yêu mới có sự sống đến ngày hôm nay,
đó là nhờ sự giáo dục của người mẹ hiền.

“Muốn con tiến hóa đoạn này đoạn kia”: Muốn con
thực hiện tình thương và đạo đức để tiến hóa đoạn
này đoạn kia. Từ giai đoạn một trong hành trình tiến
hóa.

“Muốn con đoàn kết không chia”: Muốn con đoàn
kết không chia nhau. Tạo hóa đã ban cho các con
đời sống từ manh áo là một miếng vải kết thành bởi
cây cối. Lấy bông, lấy cái xác của cây kết thành cái
áo duyên đẹp để cho các con mặc. Đó là khẩu hiệu
đoàn kết.

“Muôn loài như một chớ lìa càn khôn”: Muôn loài
như một, mong cho nó hòa hợp với càn khôn trong
khẩu hiệu đoàn kết, thương yêu. Có âm có dương,
có nam có nữ mới xây dựng tình thương và đạo đức
trong căn bản sẵn có của nội tâm. Để cho nó càng
ngày càng hiểu nó, thúc giục tâm tư của nó. Để cho
nó hiểu nó, nó càng sáng suốt hơn.

Sống trong tình thương hòa hợp thì chúng ta mới
thấy có giá trị. Nếu chúng ta còn chia ly nữa, mãi
mãi chia ly, rạn nứt. Họ làm vậy, tôi phải làm vậy.
Không được! Chúng ta đã làm sai, nhưng Trời Cha
Đất Mẹ vẫn thương, vẫn cung ứng sự sống cho
chúng ta. Khắp quả địa cầu, nơi nào cũng cho chúng

ta cơ hội sống trong lẽ sống. Tìm hiểu lấy sự sai lầm của chúng ta mà không chịu tìm hiểu. Còn đem ra mưu đồ chia cách, tằm tối, tự sát phạt lấy tâm hồn của mình, làm mất tất cả giá trị thương yêu của trời đất đã sắp đặt.

Tại sao có một tư tưởng đã man lỗi thời mà không chịu ăn năn hối cải? Cứ đâm đầu vào trong sự đau khổ tranh giành, thiếu sự thương yêu, phân chia giúp đỡ, chia sẻ lẫn nhau. Tại sao không làm điều ích đó mà lại làm phật lòng mẹ, phật lòng tình thương của trời đất làm gì? Rồi lại sợ xuống địa ngục, sợ bị hình phạt, trốn tránh đủ thứ. Mua Phật bán thân, đủ thứ hết rồi cúng quảy, lo lót. Giữ lấy bản chất bất chánh, tạo nên sự đau khổ đến giờ phút lâm chung. Còn người tu thiền thì mỗi ngày, mỗi đêm, mỗi thức giấc sự sai lầm của chính mình đã tạo ra.

“*Quy nguyên chơn cảnh ôn tồn*”: Chúng ta biết được nguyên căn chúng ta rõ ràng đến đây là để học tình thương và đạo đức.

“*Trở về hồn vía sanh tồn muôn năm*”: Chúng ta phải trở về với hồn vía. Có hồn, có vía mới làm chủ cái tiểu thiên địa này. Cái bản thể này có xác mà không hồn thì đâu có sự tồn tại. Các bạn thấy không? Trong nhà xác đó, cái xác không hồn, không cục cựa, không làm gì được hết; mà có hồn thì có hoạt động. Chúng ta thấy sự hoạt động đó là chúng ta còn có hồn. Bây giờ, chúng ta có cách để vun bồi, để thấy rõ phần hồn hơn. Chúng ta thấy rõ hồn vía thì chúng ta thấy cảnh sanh tồn muôn năm cần phải thực hành để thấy rõ.

“*Mẹ thương nhấn nhủ dò thăm*”: Mẹ Tình Thương luôn luôn nhấn nhủ dò thăm.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Lúc nào cũng thức hợp thời
Đạo nào cũng vậy cũng Trời ân ban
Mặt người mặt mũi tâm bàn
Cũng là một cảnh một đàng học tu
Tu cho rõ được lý ngu
Rõ mình tăm tối thân tù bị giam
Ngũ hành chuyển hóa thân hàm
Giao minh chơn trạng luận đàm căn cơ
Tính đi xét lại từ giờ
Học chưa thấu triệt thờ ơ một mình
Tâm người là cõi địa linh
An bài trật tự đẹp xinh đời đời
Tu cho vượt mức tự rời
Đứng trên điều khiển muôn đời yên vui
Hồn thời trụ đánh rèn trui
Biết mình bất diệt an vui học hành
Hướng về các giới trước thanh
Quán thông vạn sự thực hành đến nơi
Cộng đồng sáng suốt lập đời
Long Hoa Đại Hội do Trời ân ban
Cộng đồng Tiên Phật khai đàng
Dìu người thoát khỏi các màng vô minh
Tâm người thức giác đẹp xinh
Chơn tình cao đẹp rõ mình rõ ta

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

23. CHUYỆN CON NGỰA THUẦN CHỦNG (Tiền Thân Bhojaniya)

Nay tuy nằm một bên...,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo từ bỏ tinh tấn. Thời ấy, bậc Đạo Sư gọi Tỳ kheo ấy và nói:

- Nay các Tỳ kheo, thuở trước các bậc Hiền trí, trong những hoàn toàn cảnh khó khăn vẫn kiên trì tinh tấn, dầu có bị thương vẫn không thoái thất.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ:

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta đang trị vì ở thành Bà-la-nại, Bồ Tát được sanh làm con ngựa Sindh nòi giống tốt, con ngựa báu của vua, được trang sức lông lẫy. Nó ăn cơm nấu với gạo cũ ba năm, đầy đủ hương vị đặc biệt, đựng trong một cái đĩa bằng vàng, trị giá một trăm ngàn đồng tiền vàng.

Chuông ngựa được dựng trên đất ướp thơm với bốn loại hương. Xung quanh chuông có treo những màn đỏ, trên trần treo cái tán bằng vải, được trang hoàng với các vì sao bằng vàng. Trên tường thả xuống những chuỗi hoa thơm, vòng hoa và một ngọn đèn dầu thơm luôn luôn cháy đỏ. Không có vị vua nào không thèm muốn vương quốc Ba-la-nại.

Một thời, bảy vị vua bao vây thành Ba-la-nại, gửi tới hậu thư cho vua Ba-la-nại, nói:

- Hãy trao vương quốc cho chúng ta, hay là giao chiến.

Vua mời các đại thần họp, báo tin ấy và hỏi:

- Nay các khanh, nay phải làm gì?

- Tâu Thiên tử, ngài không nên tự mình giao chiến trước. Hãy sai một vị cưỡi ngựa, đi giao chiến trước.

Nếu vị ấy thất bại, chúng ta sẽ tính sau.

Rồi vua cho mời vị ấy đến và hỏi:

- Khanh có thể giao chiến với bảy vị vua không?

- Thừa Thiên tử, nếu thần được con ngựa Sindh nòi giống tốt, kể gì bảy vị vua, thần có thể giao chiến với các vua ở toàn cõi Diêm-phù-đề (Ấn Độ)

- Nay khanh, con ngựa Sindh giống tốt, hay con nào khác, tùy ý khanh muốn, hãy lấy con ngựa ấy và đi giao chiến.

- Lành thay, thưa Thiên tử!

Vị ấy đánh lễ vua, từ trên lầu bước xuống, cho đem lại con ngựa Sindh tốt giống, khéo mặc áo giáp cho nó, tự mình vũ trang toàn diện, đeo gươm, rồi leo lên lưng ngựa Sindh, đi ra khỏi thành và nhanh như chớp, đánh tan đội quân thứ nhất, bắt sống một vua, cho dẫn vua ấy về giam ở đội quân trong thành. Rồi vị ấy đi nữa, đánh tan đội quân thứ hai, cũng vậy, đội quân thứ ba, thứ tư, thứ năm và bắt sống được năm ông vua.

(còn tiếp)

